

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Blankou Vernerovou, jako samosoudkyní, ve věci Z [redacted] C [redacted] nar. [redacted], trvale bytem [redacted] [redacted] v současné době [redacted] [redacted] v řízení zastoupeného Mgr. Petrou Krauss, LL.M, advokátkou, se sídlem Praha 2, Šumavská 31, o návrhu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, se sídlem Praha 2, Lazarská 4/10, na přezkoumání svéprávnosti Z [redacted] C [redacted]

t a k t o :

- I. Soud zamítá návrh Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 na omezení svéprávnosti Z [redacted] C [redacted] nar. [redacted]
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Státu se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u zdejšího soudu se Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2 domáhalo vydání rozhodnutí, jimž by došlo k omezení Z [redacted] C [redacted] nar. [redacted] ve svéprávnosti. Návrh byl odůvodňován tím, že ze spisového materiálu Obvodního

státního zastupitelství pro Prahu 2 bylo zjištěno, že proti Z [redacted] C [redacted] bylo v minulosti policejním orgánem, konkrétně Obvodním ředitelstvím Policie ČR Prahy II, Služby kriminální policie a vyšetřování, vedeno trestní řízení pro přečin násilí proti úřední osobě, přičemž s ohledem na to, že v průběhu trestního řízení vyvstaly pochybnosti o duševním stavu posuzovaného, byl v rámci trestního řízení vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, přičemž z jeho závěrů vyplynulo, že dle závěrů znalce posuzovaný Z [redacted] C [redacted] a že jednání naplňující znaky trestného činu posuzovaný uskutečnil [redacted], tedy ve stavu, kdy jeho schopnost rozpoznávat protiprávnost svého jednání a schopnost ovládat se [redacted]. Proto bylo uzavřeno, že ve vztahu k činu jinak trestnému, je důvodné nahlížet na Z [redacted] C [redacted] jako na osobu, která se výše uvedeného jednání dopustila ve stavu nepřičetnosti, přičemž za těchto okolností tedy bylo v rámci trestního řízení uloženo posuzovanému ochranné psychiatrické léčení [redacted]. Z výše uvedených skutečností pak Obvodní státní zastupitelství dovodilo, že by mělo být tedy zahájeno i řízení o posouzení svéprávnosti posuzovaného a s ohledem na závěry znaleckého posudku vypracovaného v trestním řízení by tedy zřejmě mělo být přistoupeno k omezení svéprávnosti posuzovaného. Po provedeném dokazování pak státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství k věci uvedla, že je přesvědčena o tom, že v době podání návrhu k soudu zde byly okolnosti, které nasvědčovaly tomu, že je skutečně důvodné zahájit řízení o přezkum svéprávnosti posuzovaného, avšak že s ohledem na dokazování provedené v tomto řízení dospělo státní zastupitelství k závěru, že v současné době, s ohledem na závěry nově zpracovaného znaleckého posudku a výslech znalce v rámci tohoto řízení nejsou tedy zřejmě dány podmínky pro omezení svéprávnosti, když, jak vyplývá z provedeného dokazování, jediným aktuálním problémem posuzovaného je v současné době jeho [redacted] avšak jestliže zároveň znalec z odborného hlediska posoudil, že posuzovaný je schopen adekvátního náhledu na tuto svou [redacted] [redacted] dle znalce je schopen si [redacted] [redacted] pak za daných okolností nejsou důvody pro to, aby byl posuzovaný omezován ve svéprávnosti, to vše za situace, kdy zároveň ze znaleckého posudku zpracovaného v této věci a z výslechu znalce vyplynulo, že posuzovaný sice [redacted] [redacted] avšak nejedná se o [redacted] [redacted] tedy nejedná se o chorobu.

Opatrovník posuzovaného pak společně s posuzovaným shodně po provedeném dokazování navrhovali, aby návrh Obvodního státního zastupitelství na omezení svéprávnosti posuzovaného byl jako nedůvodný zamítnut, když, jak opatrovník, tak sám posuzovaný poukazovali na to, že v řízení nebylo prokázáno, že by zde byly dány objektivní důvody pro to, aby byl posuzovaný omezen ve svéprávnosti.

Z důkazů provedených v tomto řízení, a to ze znaleckého posudku vypracovaného na žádost PČR dne 4. 1. 2016 (čteno jako listinný důkaz), z usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 8. 3. 2016, z návrhu na uložení ochranného léčení ze dne 22. 3. 2016 a z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 16. 6. 2016 vydaného pod č. j. [redacted] vzal soud za prokázané, že PČR, Obvodní ředitelství Policie ČR, Prahy II, Služba kriminální policie a vyšetřování vedla pod č. j. [redacted] trestní řízení vůči posuzovanému, a to pro přečin násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. V rámci řízení vznikly pochybnosti o duševním stavu posuzovaného, a proto byl tedy vypracován i znalecký posudek z odvětví psychiatrie, v rámci kterého znalec dospěl k závěru, že posuzovaný [redacted]

██████████ že posuzovaný je ██████████ a že v době spáchání trestného činu byly jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací ██████████. V rámci znaleckého posudku byl v té době vyhodnocen pobyt obviněného (posuzovaného v tomto řízení) na svobodě jako nebezpečný a bylo doporučeno ochranné léčení psychiatrické, a to ██████████. Na základě tohoto znaleckého posudku pak Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2 dne 8. 3. 2016 vydalo usnesení, jímž zastavilo trestní stíhání obviněného a to z důvodu toho, že bylo vyhodnoceno, že obviněný nebyl v době činu pro nepřičetnost trestně odpovědný. Zároveň byl k Obvodnímu soudu pro Prahu 2 podán státním zastupitelstvím dne 22. 3. 2016 návrh na uložení ochranného léčení. Tomuto návrhu bylo vyhověno a usnesením vydaným dne 16. 6. 2016 pod výše uvedenou spisovou značkou bylo u posuzovaného nařízeno ochranné psychiatrické léčení ██████████ které do současné doby posuzovaný vykonává.

Ze znaleckého posudku vypracovaného v rámci tohoto řízení soudem jmenovaným znalcem MUDr. Ivanem Davidem, CSc. dne 26. 9. 2016 ve spojení s výsledkem znalce u jednání soudu vzal soud za prokázané, že MUDr. Ivan David, CSc. znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dospěl po provedení znaleckého zkoumání posuzovaného k závěru, že posuzovaný sice ██████████ avšak nejedná se, jak bylo v minulosti uváděno znalcem, který zpracoval posudek v rámci trestního řízení, o poruchu s ██████████. V tomto směru pak znalec v rámci svého doplňujícího výsledku objasnil, že je sice pravdou, že na ██████████ posuzovaného ██████████ která mohla vést předchozího znalce k výše uvedenému závěru, avšak znalec objasnil, že nález, který prokázala zobrazovací metoda, sám o sobě nevyovídá o ██████████ z tohoto nálezu pak automaticky nelze usuzovat na ██████████. Dále znalec v rámci doplňujícího výsledku objasnil i to, že pokud jde o situaci nastalou v rámci trestního řízení (konkrétně jednání, pro které bylo zahájeno vůči posuzovanému trestní řízení), pak jednání posuzovaného bylo důsledkem ██████████ a toho, že posuzovaný se dostal do konfliktu, který nebyl schopen adekvátním způsobem řešit, a to v souvislosti s jeho ██████████ přičemž v době tohoto činu byly skutečně jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti ██████████. Zároveň však znalec uvedl, že posuzovaný má v současné době náhled na svou sociální situaci, ██████████

██████████ byt' je nutno připustit, že v tomto směru v minulosti vyvíjel skutečně velmi málo aktivity. Dále vzal soud těmito důkazy za prokázáno i to, že za dostačující prostředek ochrany by znalec považoval to, že by měl posuzovaný možnost obrátit se s žádostí o pomoc ██████████

Ze zprávy Městské části Praha 2 ze dne 13. 4. 2016, ze zprávy Psychiatrické nemocnice ██████████ ze dne 6. 10. 2016, ze zprávy Úřadu městské části Praha 2 ze dne 6. 10. 2016, z protokolu sepsaného pracovníci Obvodního soudu pro Prahu 2 Zdeňkou

Holubovou dne 9. 1. 2017, ze zprávy Městské části Praha 2 ze dne 12. 1. 2017, z výpisu z rejstříku trestů na osobu posuzovaného a z účastnické výpovědi posuzovaného vzal soud za prokázané, že posuzovaný [REDAKCE]. Dále bylo prokázano i to, že posuzovaný je [REDAKCE] a to na základě v rámci trestního řízení uloženého ústavního psychiatrického léčení. Dle sociálního šetření působí posuzovaný jako [REDAKCE]. Dle sociálních pracovníků má [REDAKCE]. V předchozí době také podcenil potřebu vyřizování si svých záležitostí, když například [REDAKCE]. Dále bylo v řízení prokázano i to, že posuzovaný měl v minulosti tendence [REDAKCE]. V důsledku řádného neplnění povinností [REDAKCE]. V této souvislosti pak vzal soud účastnickou výpověď posuzovaného za prokázané, že v souvislosti [REDAKCE] byl posuzovaný ve [REDAKCE]. Posuzovaný také v rámci svého účastnického výsledku připustil, že si je vědom toho, že v rámci svého [REDAKCE]. Dále soud vzal v řízení za prokázano i to, že v rámci svého pobytu v Psychiatrické nemocnici [REDAKCE] navštěvuje posuzovaný pravidelně [REDAKCE], spolupracuje se sociální pracovníci a snaží se řešit situaci [REDAKCE]. Dále soud vzal účastnickou výpověď posuzovaného za prokázano i to, že sám posuzovaný si uvědomuje svou problematickou sociální situaci, je si vědom toho, že [REDAKCE] a že z těchto důvodů je problematické zajistit pro něj možnost ubytování s tím, že zároveň uvedl, že se sociální pracovníci řeší i možnosti získání příspěvku na bydlení. Dále soud vzal v řízení za prokázano i to, že posuzovaný je ochoten v případě svého propuštění z ústavního léčení psychiatrického navázat spolupráci s příslušným humanitním odborem městské části podle svého trvalého bydliště za účelem vyžádání si případné pomoci při řešení své sociální situace. Zároveň z výsledku posuzovaného bylo možno dovést, že posuzovaný si je schopen uvědomovat i omezené možnosti těchto pracovníků při řešení jeho situace a to vzhledem k jeho nízkým příjmům.

Podle ustanovení § 55 odst. 2 o. z., omezit svéprávnost člověka lze jen tehdy, hrozila-li by mu jinak závažná újma a nepostačí-li vzhledem k jeho zájmům mírnější a méně omezující opatření.

Podle ustanovení § 56 odst. 1 o. z., omezit svéprávnost člověka může jen soud.

Podle ustanovení § 57 odst. 1 o. z., soud může omezit svéprávnost člověka v rozsahu, v jakém člověk není pro duševní poruchu, která není jen přechodná, schopen právně jednat a vymezí rozsah, v jakém způsobilost člověku samostatně právně jednat omezil.

S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení a po vyhodnocení důkazů provedených v tomto řízení ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že v daném případě není důvodné přistoupit k omezení svéprávnosti posuzovaného, a to z následujících důvodů: V řízení vzal soud za prokázané, že posuzovaný Z. C. sice [REDACTED]. V daném případě se sice jedná o [REDACTED], avšak nejedná se o [REDACTED], která byla původně dovozována znaleckým posudkem zpracovaným v rámci trestního řízení. Za situace, kdy zároveň bylo prokázano, že [REDACTED]

[REDACTED] a s přihlédnutím k tomu, že ze znaleckého posudku vyplývá, že posuzovaný je schopen spravovat svoje jmění, aniž by mu hrozila újma, je schopen porozumět důsledku uzavření smluv, je schopen jednání na úradech a podobně a že problémem posuzovaného je [REDACTED]

[REDACTED] soud tedy dospěl k závěru, že tato povahová vlastnost posuzovaného nemůže být sama o sobě důvodem k omezení jeho svéprávnosti. Je sice nepochybně pravdou, že pokud posuzovaný nebude vždy řádně činit všechny účinné kroky k hájení svých zájmů, může ve svém důsledku své vlastní zájmy poškozovat, avšak protože z provedeného dokazování vyplývá, že posuzovaný tak případně nečiní v souvislosti s [REDACTED]

[REDACTED] a za situace, kdy zároveň znalec uvedl, že posuzovaný má náhled na svou sociální situaci a má schopnost se sám rozhodnout a vyhledat případnou pomoc, soud tedy skutečně neshledal důvody pro to, aby jakýmkoliv způsobem zasáhl do svéprávnosti posuzovaného Z. C. a jeho svéprávnost jakkoliv omezil. K tomuto rozhodnutí pak soud přistoupil i po zvážení toho, že i z výpovědi samotného posuzovaného vyplynulo, že posuzovaný nyní aktivně spolupracuje i se sociálními pracovníky (v rámci svého pobytu v psychiatrické nemocnici, ve které pobývá na základě rozhodnutí vydaného v trestním řízení o nařízení ústavní léčby) a kdy soud vzal v řízení zároveň za prokázané, že posuzovaný si je vědom toho kde konkrétně, v případě, že by měl zájem na řešení své situace, by mohl vyhledat pomoc i poté, kdy bude eventuálně z tohoto léčení propuštěn. Ze všech shora uvedených důvodů tedy soud dospěl k závěru, že posuzovaný je schopen si své záležitosti sám vyřizovat, a proto ve věci rozhodl tak, jak je pod bodem I výroku rozsudku uvedeno, tedy zamítl návrh Obvodního státního zastupitelství na omezení svéprávnosti posuzovaného, a to za situace, kdy Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2 v rámci řízení nepřistoupilo ke zpětvzetí svého návrhu, byť samo státní zastupitelství, s ohledem na vývoj situace, již v konečné fázi řízení na omezení svéprávnosti posuzovaného ve svém důsledku netrvalo.

Pod bodem II. výroku rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení mezi účastníky, a to v souladu s ustanovením § 23 z. ř. s., neboť jiný postup okolnosti případu neodůvodňovaly.

O nákladech státu pod bodem III výroku rozsudku pak soud rozhodl v souladu s ustanovením § 43, odstavec 1 z. ř. s., podle kterého náklady řízení ve věci svéprávnosti platí stát, přičemž použití odstavce 2 výše uvedeného zákonného ustanovení nepřicházelo v daném případě v úvahu, zejména za situace, kdy návrh na omezení svéprávnosti posuzovaného byl zamítnut.

O odměně opatrovnice pro řízení bude rozhodnuto samostatným usnesením.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného a to v potřebném počtu stejnopisů.

Odvolání nemůže podat s úspěchem ten účastník řízení, který se vzdal práva odvolání po vyhlášení rozsudku.

V Praze dne 31. ledna 2017

Mgr. Blanka Vernerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Hrdinová